

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U ŠIBENIKU
GRAĐANSKO-UPRAVNI ODJEL
Šibenik, Stjepana Radića 81

Broj: S-DO-19/2015
Šibenik, 29. ožujka 2022.
IŠ/VMS

Na broj: 9 St-3/2017
TRGOVAČKI SUD U ZADRU

PREDLAGATELJICA: Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava,
(Stečajni vjerovnik) zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku,
Građansko-upravni odjel

DUŽNIK: Imovina dužnika pojedinca Mirko Rapić , Plano, Put sv.
Marte 18, OIB 74856995382, vlasnika obrta R.L.E,
za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2,
OIB 74856995382

PODNEŠAK PREDLAGATELJICE

- kojim se očituje
na navode privremene
stečajne upraviteljice

- web servisom s privitkom
- privitak: Presuda Visokog
trgovačkog suda RH posl.br.
25 Pž-5340/2020-2 od
17. 12. 2020.

Dana 28. prosinca 2021. godine na e-oglasna ploča Trgovačkog suda u Zadru objavljeno je izvješće privremene stečajne upraviteljice Ivanke Bosotina, a dana 22.02.2022. godine dopuna izvješća.

U odnosu na navode privremene stečajne upraviteljice, predlagateljica navodi:

Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava je u svojstvu vjerovnika dana 14.07.2015. godine, sukladno odredbi članka 39. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96 do 71/15) podnijela prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad uvodno označenim dužnikom nad kojim su u razdoblju od 2007. do 2015. godine poduzimane mjere ovrhe, koje mjere nisu davale rezultate.

Člankom 94. stavak (7) Općeg poreznog zakona -dalje OPZ, (Narodne novine broj 18/11 do 44/16) koji je bio na snazi do 31.12.2016. godine odnosno članka 108. stavak 6 . OPZ-a (Narodne novine 115/16) koji je na snazi od 01.01.2017. godine, propisano je da ako se radi naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom, za vrijeme trajanja tog postupka, zastara ne teče.

Kao što je navedeno, dužnik godinama nije plaćao iznose utvrđenih poreznih obveza, a mjerama prisilne naplate (opomena, rješenje o pljenidbi novčanih sredstava, rješenje o pljenidbi pokretnina, rješenje o pljenidbi dužnikovog dužnika...) također se dug nije mogao naplatiti. Zbog bojazni da bi utvrđeni i dospjeli dug mogao zastarjeti, podnesen je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, a prije podnošenja prijedloga donijeta su rješenja o zastari prava na naplatu po zahtjevu dužnika.

Sukladno odredbama Stečajnog zakona, stečajni postupak se pokreće prijedlogom vjerovnika ili dužnika.

Vjerovnik je ovlašten podnijeti prijedlog ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i nekih od stečajnih razloga.

Također, tijekom ovog postupka dužnik tvrdi da nije ništa dužan, dapače da je i u preplati, a isto je navodila i privremena stečajna upraviteljica u svojim podnescima. Iz navedenog bi se dalo zaključiti da je stečajna upraviteljica poklonila vjeru navodima dužnika, bez prethodne provjere istih poglavito uvidom u "spornu" dokumentaciju kojom raspolaže Porezna uprava – Područni ured Split, Ispostava Trogir.

Predlagateljica navodi, a što je i tijekom postupka istaknuto da je dužnik u nekoliko navrata tražio i dobio uvid u spis, štoviše dobio je preslike dokumentacije, koja između ostalog sadrži zahtjeve i rješenja o otpisu duga zbog zastare te rješenja i presude viših instanci (Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Upravni sud, Visoki upravni sud...).

Predlagateljici nije jasno kako je moguće tvrditi da porezno tijelo nije donijelo rješenja o otpisu duga zbog zastare, a citirati žalbe dužnika protiv rješenja o utvrđivanju prava na zastaru i presude navedenih tijela!!!?

Trgovački sud u Zadru je dana 14. prosinca 2020. godine donio rješenje poslovni broj St-3/2017-74 kojim se odbija prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

Dana 07.travnja 2021. godine Visoki trgovački sud RH (dalje: VTS), presudom poslovni broj: 77 PŽ-758/2021-2 ukinuo je navedeno rješenje Trgovačkog suda u Zadru i predmet vratio tom sudu na ponovni postupak, cijeneći žalbu Republike Hrvatske kao osnovanu.

U točki 10. navedene presude Visoki trgovački sud RH navodi odredbu članka 39. stavka 2. SZ-a prema kojoj je vjerovnik ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i kojeg od stečajnih razloga. Slijedom te zakonske odredbe stav VTS da predlagateljica nije trebala dokazivati postojanje svoje tražbine već učiniti vjerojatnom svoju tražbinu.

Nadalje u točki 13. presude navodi se da se tražbina predlagateljice temelji na konkretnim obvezama prema točkama od 1. do 24. s navedenim osnovama i

pojedinačnim iznosima, a prema stanju računa poreznog obveznika na 23.06.2015. godine.

U točki 15. navedene presude VTS iznosi svoj stav da je na predlagateljici da obrazloži i dostavi isprave iz kojih se može utvrditi o kojim su tražbinama (označenim od 1. do 24. , a prema stanju računa poreznog obveznika na 23. lipnja 2015.g.) porezna tijela odlučivala i koje su odluke pravomoćne.

Zbog gore navedenog razloga predlagateljica je dostavila očitovanje i isprave objavljene na oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Zadru dana 30.12.2021. i 11.01.2022. godine.

Prethodno su ove isprave dostavljene Trgovačkom sudu u Zadru u papirnatost formi uz žalbu.

Dakle, nema govora o bilo kakovoj preinaci, pravne radnje predlagateljice ne predstavljaju preinaku prijedloga predlagateljice niti se radi o dostavi isprava na kojima po drugoj osnovi temelji svoju tražbinu, kako je to neutemeljeno naveo dužnik u svom podnesku.

1. U svezi ovršnih isprava predlagateljica ističe:

Dužnik u svom podnesku uporno ponavlja i ukazuje sudu da predlagateljica nije dostavila porezna rješenja o utvrđenju porezne obveze, a isto je sporno i stečajnoj upraviteljici.

Dužnik se poziva na odredbe članka 90. starog OPZ-a odnosno članka 100. novog OPZ-a , ali citira samo prvi dio rečenice navedenih članaka. U članku. 100. OPZ-a navedeno je:

„Ako je propisano da se porez prijavljuje obračunskom prijavom, tada se porez utvrđuje rješenjem ako je to zakonom propisano ili ako se njime utvrđuje drugačiji iznos poreza od onoga koji je porezni obveznik sam obračunao ili ako porezni obveznik nije predao obračunsku prijavu. „

Dakle, porezne obveze ZA SVAKOG PA TAKO I OVOG POREZNOG OBVEZNIKA UTVRĐUJU se između ostalog i KNJIŽENJEM DOSTAVLJENIH OBRAČUNSKIH PRIJAVA u rokovima koji su propisani za pojedinu vrstu obveze (Zakon o računovodstvu propisuje obvezu vođenja poslovnih knjiga i sastavljanja izvješća koje je svaki porezni obveznik u zakonom propisanim rokovima dužan dostavljati nadležnim tijelima).

Tako npr. ukoliko Porezna uprava prihvaća iznose poreza na dodanu vrijednost iskazane u obračunskim prijavama poreznog obveznika za 2009.,2010.,2011.,2012. godinu, NEMA obvezu donositi rješenje o obvezi PDV za razdoblje od 2009.,2010.,2011., 2012. kao što u točki 22. svoga podneska ističe dužnik, a ponavlja stečajna upraviteljica u svom podnesku jer je ista obveza utvrđena knjiženjem PDV-k obrazaca za svaku navedenu godinu koje je sam porezni obveznik dostavio Poreznoj upravi, a koji su sastavljeni u knjigovodstvu poreznog obveznika temeljem njegovih poslovnih knjiga. Porezna uprava je iste prihvatila te nije provodila nikakav postupak utvrđivanja istinitosti ili točnosti tih PDV-k obrazaca i zato nije ni donosila rješenja.

Da je Porezna uprava pokrenula postupak utvrđivanja obveze PDV za navedena razdoblja bilo u postupku nadzora ili u nekom drugom upravnom postupku, onda bi bila dužna donijeti rješenje.

Također za obveze poreza na dohodak od nesamostalnog rada te obvezne doprinose (doprinos za mirovinsko osiguranje, zdravstveno, zaštitu zdravlja na radu...) Porezna uprava nema obvezu donošenja rješenja jer se iste obveze utvrđuju knjiženjem ID obrazaca koje je porezni obveznik sam dostavio Poreznoj upravi, a koji su sastavljeni u knjigovodstvu poreznog obveznika temeljem njegovih poslovnih knjiga. Porezna uprava je iste prihvatila te nije provodila nikakav postupak utvrđivanja istinitosti ili točnosti tih ID obrazaca i zato nije ni donosila rješenja.

Da je Porezna uprava pokrenula postupak utvrđivanja obveze poreza na dohodak od nesamostalnog rada ili obveznih doprinosa za navedena razdoblja bilo u postupku nadzora ili u nekom drugom upravnom postupku utvrđivanja visine porezne obveze onda bi bila dužna donijeti rješenje.

Ponavljamo da su navedeni obrasci prethodno dostavljeni uz podneske, a nalaze se i u spisu predmeta u Poreznoj upravi, Područni ured Split, Ispostavi Trogir i privremena stečajna upraviteljica ih može u svakom trenutku pregledati kao i provjeriti točnost, pravodobnost i zakonitost knjiženja.

Smatramo da za to nije nužno angažiranje vještaka barem ne prije nego stečajna upraviteljica pokuša to provjeriti u nadležnoj ispostavi.

Ukoliko tada utvrdi da nije moguće za pojedinu vrstu poreza utvrditi stvarno stanje, usporedbom dokumentacije dužnika i vjerovnika, eventualno se može tražiti vještačenje.

Predlagateljica je suglasna s konstatacijom privremene stečajne upraviteljice da je spis izuzetno opsežan, složen i opterećen brojnim sporovima što upravo potvrđuje tezu predlagateljice da je nemoguće ovaj predmet raditi „na daljinu“ i komunicirati s Poreznom upravom samo preko mailova.

Odluke Ustavnog suda koje je dužnik dostavio sudu u kojima se razrješavaju određena pravna pitanja, a odnose se na obvezu poreznog tijela na donošenje rješenja kojima se utvrđuje porezna obveza ne mogu se primijeniti u ovom predmetu jer je Porezna uprava prihvaćala obrasce koje je dostavljao sam porezni obveznik u zakonom propisanim rokovima za svaku vrstu obveze.

U priloženim odlukama u jednom predmetu je porezna osnovica utvrđena u postupku nadzora gdje je potrebno donijeti rješenje, u drugom u ispostavi kad nije prihvaćena osnovica iz poslovnih knjiga, a u jednom slučaju se radi o utvrđivanju dohotka od imovine gdje je također potrebno donijeti rješenje.

U konkretnom, porezni obveznik, osporavajući obveze koje je sam utvrdio u zakonskim rokovima za utvrđivanje i obveze koje su utvrđene pravomoćnim rješenjima Porezne uprave, pokušavajući zlorabiti pravo, ne postupi sukladno načelu poštenja i savjesnosti niti u dobroj vjeri.

Porezni obveznik uporno ponavlja i ističe samo svoja prava, pokreće mnogobrojne sporove pokušavajući dobiti na vremenu i s namjerom da dugovanja "padnu" u zastaru.

Da li se ikada upitao što je s pravima vjerovnika, u prvom redu svojih bivših zaposlenika, što je s njihovim neisplaćenim plaćama i doprinosima za obvezna osiguranja, u prvom redu s doprinosima za mirovinsko osiguranje koje bi trebalo jednog dana ući u njihovu mirovinsku osnovicu?

Stoga napominjemo da se na dan 31.12.2015. godine dug u iznosu od 20.588.394,26 kn Mirka Rapića odnosio na obvezno mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti, obvezno mirovinsko osiguranje za starost na temelju individualne kapitalizirane štednje, obvezno zdravstveno osiguranje i obvezno zdravstveno osiguranje za slučaj ozljede na radu i profesionalne bolesti, pa zar nije bilo za zaključiti da je neplaćanjem istih Mirko Rapić, osim štete za Državni proračun, doveo u krajnje nepovoljnu životnu situaciju svoje zaposlenike za koje je sam obračunao te dostavio Poreznoj upravi ID obrasce u kojima je iskazao obvezu plaćanja doprinosa.

Dužnik u svom podnesku ponavlja već ranije rečeno o promemoriji iz 2008. godine, a temeljem koje bi, navodno, država trebala obeštetiti dužnika za 17.000.000,00 kn.

Što se tiče te promemorije, dužnik je upoznat da je zahtjev dostavljen dana 26.02.2016. godine Središnjem uredu Porezne uprave.

U odgovoru je navedeno da ukoliko posjeduje Odluku Vlade Republike Hrvatske (vezane za navedeni otpis dugovanja da istu dostavi).

Možda više informacija ima osoba koja je (tada) predstavljala Ministarstvo financija, a sada je jedan od članova njegovog odvjetničkog tima.

2. U svezi zastare predlagateljica navodi:

Predlagateljica ponavlja što je i do sada navedeno u podnescima da je dana 1. lipnja 2015. godine Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Dalmacija, Ispostavi Trogir i Drniš, R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, trgovac pojedinac MIRKO RAPIĆ OIB:74856995382, sa sjedištem u Drnišu, Krš 2, podnio zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga i duga doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, te zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava na utvrđivanje poreznih obveza.

Istog dana, Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Dalmacija, Ispostavi Trogir Mirko Rapić iz Ljubitovice, Rapići, 12/a, OIB: 74856995382, podnio je identičan zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga i duga doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje te zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava na utvrđivanje poreznih obveza.

Podnositelj zahtjeva dostavio je dopune podnesenih zahtjeva dana 5. lipnja 2015. godine.

U postupku utvrđivanja zastare prava na naplatu poreznih obveza po zahtjevu Mirka Rapić, OIB: 74856995382, od 01.06.2015. godine, donijeto osam (8) rješenja u prvom stupnju kako slijedi:

1. KLASA: UP/I -416-02/15-01/339, URBROJ: 513-007-29/001-2015-8 od 12.06.2015. godine- (doprinos za MO- odbijen zahtjev na iznos od 133.424,55 kn)
2. KLASA: UP/I -416-02/15-01/339, URBROJ: 513-007-29/001-2015-9 od 12.06.2015. godine(dopr. za ZO- odbijen zahtjev na iznos od 1.359.283,72 kn)

3. KLASA: UP/I -416-02/15-01/339, URBROJ: 513-007-29/001-2015-13 od 16.06.2015. godine(porezi- djelomično uvažen, utvrđen nastup zastare prava na naplatu duga i to:
 - a) porez na tvrtku, š.v.p. 1732 u iznosu od 800,00 kn glavnice i 790,94 kn kamata -ukupno 1.590,94 kn
 - b) doprinos u paušalnom iznosu -HOK, š.v.p. 5236 u iznosu 4.106,04 kn glavnice i 4.168,55 kn kamata- ukupno 8.274,59 kn
4. KLASA: UP/I -416-02/15-01/339, URBROJ: 513-007-29/001-2015-14 od 30.06.2015. godine-zahtjev djelomično uvažen, utvrđen nastup zastare prava na naplatu duga i to:
 - a) predujam poreza I prireza na dohodak od nesamostalnog rada, š.v.p. 1406 u iznosu od 1.307.866,55 kn glavnica i 1.006.949,77 kn kamate- ukupno 2.685.387,36 kn
 - b) porez i prirez na dohodak utvrđen u postupku nadzora za prethodne godine, š.v.p. 1627 u iznosu od 1.020.577,95 kn glavnica i 1.664.809,41 kn kamata- .
5. KLASA: UP/I -416-02/15-01/339, URBROJ: 513-007-29/001-2015-15 od 30.06.2015. godine (doprinos za MO rad.- odbijen zahtjev na iznos od 8.410.988,53 kn)
6. KLASA: UP/I -416-02/15-01/339, URBROJ: 513-007-29/001-2015-16 od 30.06.2015. godine (doprinosi za ZO- odbijen zahtjev na iznos od 6.305.777,35 kn)
7. KLASA: UP/I -416-02/15-01/339, URBROJ: 513-007-29/001-2015-17 od 30.06.2015. godine(doprinosi za zapošlj.- odbijen zahtjev na iznos od 1.289.792,31 kn)
8. KLASA: UP/I -416-02/15-01/339, URBROJ: 513-007-29/001-2015-18 od 30.06.2015. godine-(dopr. za MO II stup-odbijen zahtjev na iznos od 1.778.587,75 kn).

Citirana rješenja uručena su dužniku (pojedina nakon više pokušaja pošto je isti na sve načine odbijao preuzimanje istih), protiv istih podnio je žalbe, koje su odbijene. Rješenja su izvršna i pravomoćna, a u rješenjima u kojima je riješeno da je nastupila zastara prava na naplatu izvršeno je storno zaduženja tj. za zastarjele iznose obveza izvršen je otpis dugovanja.

Preslike navedenih rješenja dostavljeni su u privitku ranije dostavljenih podnesaka.

Nadalje, u istom postupku povodom zahtjeva R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, trgovac pojedinac Mirko Rapić OIB:74856995382, sa sjedištem u Drnišu, Krš 2, doneseno je deveto rješenje Klasa: UP/I-416-02-2015-001/339, Ubroj: 513-007-29/001-2015-0050 od 07.12.2015. godine. kojim je zahtjev stranke R.L.E. za popravak i preinake motornih brodova, Mirko Rapić, t.p. odbačen jer da ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka budući je o istim pravima i obvezama već odlučeno u gore navedenih osam rješenja (privitak 5).

Iako smo se o ovome očitovali više puta, ponovit ćemo cijelu kronologiju zbog složenosti problematike i navoda dužnika kako mu porezno tijelo nije izdalo rješenja te što istu proziva zbog „šutnje uprave“.

Obveznik je izjavio žalbu protiv rješenja, koju je Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak odbio svojim rješenjem Klasa: UP/II-410-23/16-01/101, URBROJ:513-04/16-2 od 07.07.2016. godine .

Obveznik je pokrenuo upravni spor, te je Upravni sud u Splitu presudom poslovni broj: 8 Uslpor-60/16-21 od 15.07.2017. godine poništio rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-23/16-01/101, URBROJ:513-04/16-2 od 7. 07. 2016. godine i rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, KLASA: UP/I-416-02/2015-01/339, URBROJ: 513-07-29-01/15-50 od 07. 12. 2015. godine te je predmet vraćen na ponovni postupak.

Postupajući po presudi Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 8 Uslpor-60/16-21 od 15.07.2017. godine, Služba za naplatu i ovrhu je u ponovnom postupku, uvažavajući stavove i mišljenja iznesena u navedenoj presudi donijela rješenje Klasa: UP/I – 416-02/2015-01/339, Urbroj: 513-07-17/17-89 od 31.07.2017. godine. Isto rješenje postalo je izvršno dana 02.09.2017. godine sukladno odredbi čl. 59 OPZ-a.

Dana 19.12.2017. godine Upravni sud u Splitu, postupajući po prijedlogu za izvršenje presude predlagatelja izvršenja R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac od 9. kolovoza 2017. godine, donio je rješenje broj: 3 Usi-19/17-3, kojim je pozvao Ministarstvo financija, Poreznu upravu, Područni ured , da u roku od 30 dana od dana dostave tog rješenja obavijesti Upravni sud u Splitu je li postupljeno po pravomoćnoj presudi Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine.

Citirano rješenje zaprimili smo dana 22.12.2017. godine te smo dana 28.12.2017. godine obavijestili Upravni sud u Splitu da smo postupili po citiranoj presudi čije izvršenje predlagatelj predlaže, te smo im kao dokaz priložili rješenje Ministarstva financija Klasa: UP/I-416-02/2015-001/339, Urbroj:513-07-17/17-89 dana 31.07.2017. godine kao i presliku povratnice o uručenju .

Dana 07.03.2018. godine zaprimili smo rješenje Upravnog suda u Splitu, Poslovni broj: 3 Usi-19/17-8, od 28.02.2018. godine kojim je zahtjev predlagatelja izvršenja za izvršenjem presude Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine – odbijen. U obrazloženju navedenog rješenja između ostalog piše da je izvršenik Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Porezna uprava, PU Dalmacija izvjestio Sud da je postupio po gore citiranoj presudi čije je izvršenje predlagatelj R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, predlagao te da je dostavio dokaze o istom, slijedom čega proizlazi da je presuda Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 8 Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine izvršena prije donošenja odluke o zahtjevu predlagatelja za izvršenje predmetne presude

Protiv navedenog rješenja broj: 3 Usi -19/17-10 od 28. veljače 2018. godine predlagatelj izvršenja Mirko Rapić, je podnio žalbu o kojoj je odlučio Visoki upravni sud Republike Hrvatske, rješenjem poslovni broj: Usž-3344/18-7 od 8. svibnja 2019. godine, na način da je žalbu predlagatelja izvršenja odbio kao neosnovanu i potvrdio rješenje Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 3 Usi-19/17-8 od 28. veljače 2018. godine uz obrazloženje u bitnom da je označena presuda izvršena donošenjem rješenja od 31. srpnja 2017. godine te da je isto rješenje uručeno predlagatelju izvršenja.

Međutim, dana 22.ožujka 2018. godine u Područnom uredu Split, Službi za naplatu i ovrhu zaprimljena je žalba poreznog obveznika R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, OIB:74856995382, koju isti

podnosi radi „šutnje uprave“ jer da porezno tijelo do dana podnošenja žalbe nije donijelo rješenje u ponovljenom postupku u svezi izvršenja gore navedene presude.

Žalba je proslijeđena na nadležno postupanje Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak koji je istu odbio rješenjem Klasa: UP/II-410-23/16-01/101, Urbroj: 513-04/18-21 od 27.01.2018. godine – navodeći kao bitno da je iz spisa predmeta razvidno da je prvostupanjsko tijelo u zakonom propisanom roku donijelo rješenje, a što je potvrdio i Upravni sud u Splitu svojim rješenjem poslovni broj: 3 Usi-19/17-8 od 28.02.2018. godine kojim je utvrđeno da je prvostupanjsko tijelo dokazalo tom sudu da je presuda Upravnog suda broj: 8 Uslpor-60/16-21 od 15.05.2017. godine izvršena

Obveznik je i protiv tog rješenja Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak tužbom pokrenuo upravni spor.

Upravni sud u Splitu, presudom Poslovni broj: 8 Uslpor-12/19-10 od 25. rujna 2019. godine poništio je rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-23/16-01/101, URBROJ:513-04/18-21 od 27. studenog 2018. godine i rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, KLASA: UP/I-416-02/2015-01/339, URBROJ: 513-07-17/17-89 od 31. srpnja 2017. godine te je predmet vratio prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Predmet je vraćen na ponovni postupak, uz obrazloženje, u bitnom, da se ne može prihvatiti da je rješenjem Porezne uprave, Područnog ureda Split, Klasa: UP/I-416-02/2015-01/339, URBROJ: 513-07-17/17-89 od 31. srpnja 2017. godine donesenom u ponovljenom postupku izvršena presuda Upravnog suda u Splitu broj: 8 Uslpor - 60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine i to iz razloga što je u izreci rješenja navedeno da se odbija zahtjev Mirka Rapića, OIB:74856995382, za utvrđivanje nastupa zastare prava na naplatu poreznog duga i drugih javnih davanja iz razloga što je o istima već odlučeno. Upravni sud smatra da je u konkretnom poreznom aktu porezno tijelo trebalo navesti poreznog obveznika onako kako mu je ime odnosno onako kako je registriran, pa kako je Mirko Rapić, OIB:74856995382, kao fizička osoba registriran sukladno ZTD-u, kao trgovac pojedinac, da isto treba biti navedeno u rješenju, a posebno u situaciji kad se radi o ponovljenom postupku neovisno o tome što se radi o istom OIB-u i za porezno tijelo porezne evidencije istom poreznom obvezniku.

Nadalje, isto rješenje je dostavljeno Marku Rapiću, prokuristu stranke R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, na njegovu privatnu adresu- adresu stanovanja prokuriste, što prema shvaćanju Upravnog suda u Splitu nije zakoniti način dostave jer da prokurist nije opunomoćenik po punomoći te da kada se radi o dostavi pismena, pismeno koje se odnosi na poreznog obveznika treba dostavljati na adresu sjedišta poreznog obveznika sukladno članku 59. OPZ-a ili ukoliko stranka ima opunomoćenika pismeno da treba dostaviti samo opunomoćeniku.

Slijedom navedenog prema mišljenju Upravnog suda u Splitu proizlazi da u postupku koji je prethodio tuženik nije pravilno utvrdio činjenično stanje, te da su povrijeđene materijalne odredbe slijedom čega osporeno rješenje nije zakonito.

Stoga da je valjalo temeljem odredbi članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj:20/10, 143/12, 152/14 i 29/17, dalj ZUS) poništiti osporeno rješenje tuženika od 27. studenog 2018. godine i rješenje od 31. srpnja 2017. godine te predmet vratiti prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak uz uputu da prvostupanjsko tijelo donese novo rješenje u izvršenju presude Upravnog suda U Splitu poslovni broj: 8 Uslpor-60/16-21 od 15. svibnja 2017. godine te isto dostavi na

zakonit način stranci R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, Drniš, Krš 2, sve uz primjenu svih relevantnih odredbi materijalnog propisa pri čemu je, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a, vezan iznjetim pravnim shvaćanjima i primjedbama Suda (privitak 13).

Međutim, dana 20. travnja 2019. godine stupile su na snagu Izmjene i dopune Zakona o u trgovačkim društvima (NN 40/2019) . Prema odredbi čl. 92. ovih izmjena, određeno je da se trgovac pojedinac briše iz sudskog registra, po službenoj dužnosti, danom stupanja na snagu tog zakona.

Obzirom da, prema čl. 11. Zakona o sudskom registru, svaki, pa tako i upis brisanja subjekta, ima učinak prema subjektu od dana upisa, osim ako zakonom nije drugačije propisano, to se u konkretnom slučaju upravo radi o iznimci koja je propisana Izmjenama i dopunama Zakona o trgovačkim društvima.

Tom je iznimkom, odredbom čl. 92. propisano da se trgovac pojedinac briše iz sudskog registra danom stupanja na snagu ovog zakona . Kako je zakon stupio na snagu 20. travnja, to će i brisanje trgovca pojedinca, kada bude provedeno u registru, prema subjektu upisa imati učinak od dana 20. travnja 2019.godine.

Brisanje trgovca pojedinca iz sudskog registra bez utjecaja je na prava i obveze trgovca pojedinca koji svoja prava i obveze zadržava kao fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu, te su danom 20. travnja 2019. godine, obveze trgovca pojedinca postale obveze Mirka Rapića, vlasnika obrta "R.L.E" obrta za popravak i preinake metalnih brodova, sa sjedištem obrta u Drnišu, KRŠ 2, MBO 90620518.

Sukladno naprijed navedenim propisima, u ovom konkretnom upravnom postupku, ovo tijelo u ponovnom postupku u izreci rješenja, Klasa: UP/I-416-021/2015-01/339, Urbroj:513-07-17/19-113 od 16.12.2019. godine, označilo je odnosno navelo je stranku Mirka Rapića, OIB: 74856995382, vlasnika obrta R.L.E. obrt za popravak i preinake metalnih brodova, sa sjedištem u Drnišu koji zadržava prava i obveze R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, budući je isti prestao postojati po sili zakona dana 20. travnja 2019. godine te je odbacilo zahtjev obveznika jer je o istim pravima i obvezama već odlučeno.

Protiv rješenja obveznik je podnio žalbu, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak svojim rješenjem Klasa: UP/II- UP/II-410-23/20-01/101, Urbroj:513-04-20-2 od 6.03.2020. godine je odbio žalbu, te je obveznik pokrenuo upravni spor. Spis je dostavljen Upravnom sudu u Splitu.

U međuvremenu, Upravni sudu u Splitu, rješenjem poslovnog broja:15 Usi-28/19-3 od 7.01.2020. pozvao je Ministarstvo financija, Poreznu upravu, Područni ured Split, da obavijesti sud je li postupljeno po pravomoćnoj presudi Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Uslpor-12/19-10 od 25.09.2019. te da o tome dostavi dokaz jer je Mirko Rapić podnio zahtjev za izvršenjem iste budući porezno tijelo nije postupilo po istoj.

Porezna uprava Područni ured Split je dana 16.01.2019. godine obavijestila Upravni sud da je postupljeno po gore navedenoj presudi, dostavljeno im je rješenje Klasa: UP/I-416-02/2015-001/339, Urbroj:513-07-17/19-113 od 16.12.2019.godine te dostavnica o uručenju istog .

Dana 11.09.2020. godine zaprimljeno je rješenje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj:Usž-1894/20-2 od 3.06.2020. godine, kojim je odbijena žalba Mirka Rapića -predlagatelja izvršenja – kao neosnovana, uz obrazloženje da iz

podataka spisa predmeta proizlazi da je Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Split podneskom od dana 20.01.2020. godine obavijestio prvostupanjski sud da je postupio prema citiranoj presudi na način da je u izvršenju iste u zakonom propisanom roku donio rješenje Klasa: UP/I-416/02/2015-001/339, Urbroj:513-07-17/19-113 od 16.12.2019. godine koje je postalo izvršno dana 10.01.2020. godine dostavom opunomoćenici, te da je Upravnom sudu dostavljeno navedeno rješenje kao i dostavnica o uručenju istog).

Dana 27. prosinca 2021. godine Upravni sud u Splitu je donio presudu Poslovni broj: 8 Usipor-196/20-13 kojom odbija tužbeni zahtjev. U presudi se u bitnome navodi kako je Mirko Rapić iz Ljubitovice, Rapići 12a, OIB 74856995382 Mirko Rapić-fizička osoba, Mirko Rapić te kako su zahtjevi za utvrđivanje nastupa zastare podnijeti 01.lipnja 2015. godine podnijeti od Mirka Rapića iz Ljubitovice, Rapići 12a, i zahtjev podnijet od R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić , trgovac pojedinac, sadržajno istovjetni zahtjevi, te kako je o zahtjevu za utvrđivanje nastupa zastare porezno tijelo odlučilo (što i tužitelj potvrđuje u tužbi), zakonito je u skladu sa pravnim načelom *ne bis in idem-ne dva puta o istoj stvari*, odbačen zahtjev podnijet po podnositelju R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, budući je o istovjetnom zahtjevu za utvrđenje nastupa zastare istog poreznog obveznika čiji je OIB 74856995382 već odlučeno.

Presuda se daje u privitku.

Dužnik je dana 27. 01.2022. uložio žalbu na navedenu presudu.

O zahtjevu dužnika u svezi zastare prava na utvrđenje, Ispostava Trogir donijela je rješenje Klasa: UP/I-416-01/17-01/46, Urbroj: 513-07-17-29-10/17-2 od dana 31.05.2017. godine kojim je odbila zahtjeve obveznika za utvrđivanje zastare prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata uz obrazloženje da se u Poreznoj upravi ne vode nikakvi postupci utvrđivanja obveza za predmetnog obveznika, da su sva zaduženja na knjigovodstvenoj kartici poreznog obveznika provedena na temelju dokumenata koje je sam porezni obveznik dostavljao kao i na temelju izvješća Službe za nadzor, te naloga za knjiženje Službe za naplatu i ovrhu Područnog ureda Split, zaključno kako se u Ispostavi Trogir ne provodi nikakav postupak utvrđivanja poreznih obveza nema ni osnove za utvrđivanje zastare prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata.

Protiv cit. rješenje obveznik je podnio žalbu, koju je Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak odbio svojim rješenjem Klasa: UP/II-410-23/17-01/618, Urbroj:513-04/17-02 od 16. listopada 2017. godine.

Dana 14.05.2018. godine Upravni sud u Splitu po pokrenutom upravnom sporu donio je presudu poslovni broj. 8 Usipor-60/17-10, kojom je poništio rješenje MF. Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-410-23/17-01/618, Urbroj:513-04/17-02 od 16. listopada 2017. godine kao i rješenje MF, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Trogir, Klasa:UP/I-416-01/17-01/46, Urbroj: 513-07-17-29-10/17-2 od dana 31.05.2017. godine, te je predmet vratio na ponovni postupak uz obrazloženje da prema mišljenju Suda zahtjev obveznika za utvrđivanje zastare prava na utvrđivanje obveze treba biti sačinjen tako da je iz zahtjeva vidljivo za koji dug se traži zastara, da je pritom potrebno navesti osnovu duga, razdoblje (godinu) za koju se dug odnosi, kao i visinu duga, (stav iz presude USRH, sada Visokog upravnog suda RH, poslovni broj: US-117982008 od 13. veljače 2011. godine), pa kako su zahtjevi za utvrđivanje zastare neprecizni, neodređeni odnosno paušalni tako i osporena rješenja ne sadrže

precizne pojedinačne podatke za svaku obvezu-dug te da sud nije u mogućnosti ispitati tužiteljev zahtjev za utvrđivanje zastare porezne obveze, slijedom čega se osporena rješenja ne mogu ocijeniti zakonitim.

Protiv gore navedene presude, Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak podnio je žalbu te je Visoki upravni sud Republike Hrvatske o istoj odlučio presudom broj:Usž-4137/18-2 od dana 12. rujna 2019. godine na način da je žalbu odbio i potvrdio presudu Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 8Uslpor-60/17-10 od 14.05.2018. godine.

U ponovnom postupku, postupajući sukladno mišljenju Upravnog suda u Splitu, Ispostava Trogir pozvala je poreznog obveznika da zahtjev za utvrđivanje zastare prava na utvrđivanje poreznih obveza precizira u smislu da navede osnovu duga, razdoblje (godinu) za koju se dug odnosi kao i visinu duga.

Porezni obveznik dostavio je 01.07.2020. godine dopunu zahtjeva za utvrđivanje zastare prava na utvrđivanje porezne obveze .

Dana 24.07.2020. godine Ispostava Trogir je izdala novo rješenje KLASA: UP/I 416-01/17-01/46, URBROJ: 513-07-17-09/20-17 kojim je zahtjev poreznog obveznika odbijen kao neosnovan.

Protiv rješenja Ispostave Trogir, porezni obveznik je uložio žalbu koja je proslijeđena Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak koji je dana 09.10.2020. donio Zaključak KLASA:UP/II-410-23/20-01/333, URBROJ: 513-04/20-3 kojim se privremeno prekida postupak pokrenut po žalbi poreznog obveznika izjavljenu na gore navedeno rješenje od 24.07.2020. godine do okončanja sudskog spora koji se vodi kod Visokog upravnog suda RH po žalbi na presudu Upravnog suda u Splitu, posl.broj: 8 Uslpor-18/18-32 od 22.02.2019. godine .

Protiv navedenog rješenja Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak porezni obveznik je pokrenuo upravni spor tužbom od dana 09.10.2020.godine.

Ovdje napominjemo da je po zahtjevima dužnika za utvrđivanje nastupa zastare prava na utvrđivanje poreznih obveza iz 2018. i 2019. godine Visoki upravni sud Republike Hrvatske odbio tužbe dužnika.

Posebno predlagateljica napominje da je dio duga osiguran založnim pravom, što cijelo vrijeme i navodi u podnescima.

Naime, Rješenjem Općinskog suda u Trogiru br: Z-891/09 od 29. svibnja 2009. godine, a po zahtjevu Ministarstva financija Republike Hrvatske Porezne uprave Područnog ureda Split, KLASA: 415-02/09-01/211, URBROJ: 513-07-17/09-15 od 17. veljače 2009. godine, tražbina u iznosu od 4.091.656,35 kn, osigurana je upisom založnog prava na nekretnini poreznog obveznika označenoj kao k.č. 877/2, u ZU 463, KO Ljubitovica.

Do dana podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka naplaćen je dio navedene tražbine u iznosu od 2.882.287,60 kn, a ostao je neuplaćen iznos od 1.209.357,28 kn.

Dug se odnosi na:

- neplaćeni porez na dohodak – račun 1406, ukupni iznos 841.531,27 kn od čega je glavnica iznosila 803.838,10 kn, a kamata 37.693,17 kn. Dužnik je djelomično platio dug pa je na dan podnošenja prijedloga osigurani dug iznosio 332.597,82 kn;

- neplaćeni porez na dobit – račun 1651, ukupni iznos 2.147.023,24 kn od čega je glavnica iznosila 2.064.133,18 kn, a kamata 82.890,06 kn. Dužnik je djelomično platio dug pa je na dan podnošenja prijedloga osigurani dug iznosio 866.112,78 kn;

- neplaćeni doprinos za ozljede na radu – račun 8699, ukupni iznos 233,35 kn od čega je glavnica iznosila 222,68 kn, a kamata 10,67 kn. Dužnik nije platio dug, umanjen je za kamatu pa je na dan podnošenja prijedloga osigurani dug iznosio 222,68 kn;

- neplaćeni iznos državnih sudskih pristojbi – račun 4227, ukupni iznos 10.425,00 kn. Dužnik nije platio dug pa je na dan podnošenja prijedloga osigurani dug iznosio 10.425,00 kn.

Ovdje napominjemo da sukladno odredbama OPZ-a, porezno tijelo čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u neposrednom posjedu ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi. Međutim zastarjela tražbina po osnovi kamata ne može se namiriti iz opterećene stvari. Za glavnice duga osiguranu založnim pravom ili hipotekom otpisuje se kamata.

Slijedom navedenog, Porezna uprava ima pravo naplatiti zastarjelu glavnice duga osiguranog založnim pravom dok kamate na tu zastarjelu glavnice otpisuje, što je činila i kod ovog dužnika.

Navedeno upravo potvrđuje Odluka Ustavnog suda broj: U-III-4017/2019 od 28. listopada 2021.g. koju je dužnik dostavio sudu 07.02.2022. godine.

Citiramo dio iz navedene Odluke: „U konkretnom slučaju naplata dugovanog poreza i pripadajućih kamata osigurana je založnim pravom upisanim 2009. godine u zemljišnim knjigama na nekretninama podnositelja, u korist Republike Hrvatske. Ustavni sud ocjenjuje da je za položaj podnositelja u konkretnom porezno-pravnom odnosu odlučna činjenica da je tražbina poreznih tijela osigurana uknjižbom založnog prava na nekretnini podnositelja. Naime, člankom 94. stavkom 10. OPZ-a/08 propisano je da nakon nastupa apsolutne zastare porezno tijelo tražbinu osiguranu založnim pravom upisanim u javnim knjigama može naplatiti iz vrijednosti opterećene stvari. Stoga, pravo poreznog tijela na naplatu glavnice tražbine osigurane založnim pravom nije prestalo nastupom apsolutne zastare i ono ju može naplatiti iz vrijednosti založene nekretnine.

Ustavni sud ne dovodi u pitanje stajalište upravnih sudova prema kojem se glavno potraživanje koje je osigurano zalogom može namiriti i kada je obveza zastarjela. To stajalište Ustavni sud potvrdio je u više svojih odluka (primjerice odluci broj: U-III-2569/2019 od 3. lipnja 2020., odluci broj: U-III-4874/2019 od 2. lipnja 2021. i dr., sve na www.usud.hr)

Za odlučivanje o nastupu zastare nadležan je Područni ured Porezne uprave, a ne nalaz vještaka, koji očito nije raspolagao sa cjelovitom dokumentacijom već samo onom koju (mu) je prezentirao dužnik te da je Porezna uprava donijela rješenja o zastari.

Takvo stajalište je iznijeto i u točki 12. Presude VTS-a broj 77 PŽ-758/2021-2 od 07.travnja 2021.godine gdje je navedeno da „o pitanjima zastare odlučuju porezna tijela pred kojim se vode postupci“.

ZAKLJUČAK:

1. Predlagateljica je postupila sukladno presudi VTS-a broj 77 PŽ-758/2021-2 od 07.travnja 2021.godine, dokazala je vjerojatnost postojanja svoje tražbine koja je utemeljena na ovršnim ispravama - poreznim prijavama (mjesečnim ili godišnjim), obrascima koje je sam dužnik sastavio, potpisao, podnosio i zaduživao se u obračunskim razdobljima u kojima su sve i dospjele, a temeljem zakonskih odredbi: Zakona o porezu na dohodak, Zakona o doprinosima za obvezna osiguranja, Zakona o porezu na dodanu vrijednost i Zakona o porezu na dobit te dijelom na rješenjima službe za nadzor Porezne uprave, te dijelom rješenjima donesenim od strane nadležnih ispostava za lokalne poreze te rješenjima donesenim od strane drugih tijela (HOK) i sudova (detaljno pojašnjeno u točki I.)

Sve obveze su pravovremeno zadužene i time utvrđene (na svim karticama zaduženja naveden je datum valute - datum dospelja pojedine obveze).

2. Dio duga na dan podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka osiguran je založnim pravom u iznosu od 1.209.357,28 kn.

Neuplaćene, a založnim pravom osigurane obveze odnose se na porez na dohodak u iznosu od 332.597,78 kn, porez na dobit u iznosu od 866.112,78 kn , doprinos za ozljede na radu te prisilne naplate sudskih pristojbi.

3. Zastare prava na utvrđenje nema, jer su sve obveze utvrđene davno prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka i obveznikovog zahtjeva za utvrđivanje zastare prava na utvrđivanje porezne obveze.

4. Zahtjevi za zastarom prava na naplatu iz 2015. godine su riješeni prije prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, jer je Predlagateljica pravovremeno donijela osam (8) rješenja o zastari prava na naplatu poreznog dužnika Mirko Rapić iz Ljubitovice, Rapići, 12/a, OIB: 74856995382 . Porezni dužnik je za njihovo pobijanje iskoristio sve pravne lijekove, ali ničim nisu pobijena, sva su pravomoćna i izvršna. Po rješenjima u kojima je utvrđena zastara prava na naplatu su izvršena knjiženja u poreznom knjigovodstvu.

Stečajni dužnik i privremena stečajna upraviteljica i dalje ustraju u neutemeljenoj tvrdnji da zastara prava na naplatu nije riješena i pozivaju se na zahtjev kojeg je istog dana 01.lipnja 2015. godine podnio porezni dužnik, ali za „R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, trgovac pojedinac Mirko Rapić OIB:74856995382, sa sjedištem u Drnišu, Krš 2“, dakle ponašajući kao da se radi o dva porezna obveznika. Po tom zahtjevu, kao što smo prethodno naveli, donijeto je rješenje (deveto rješenje Klasa: UP/I-416-02-2015-001/339, Urbroj: 513-007-29/001-2015-0050 od 07.12.2015. godine.) kojim je zahtjev stranke R.L.E. za popravak i preinake motornih brodova, Mirko Rapić, t.p. odbačen jer da ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka budući je o istim pravima i obvezama već odlučeno u gore navedenih osam rješenja.

I protiv naznačenog rješenja porezni dužnik je podnio žalbu.

Upravni sud u Splitu je donio presudu kojom je odbačen zahtjev podnijet po podnositelju R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić, trgovac pojedinac, budući je o istovjetnom zahtjevu za utvrđenje nastupa zastare istog poreznog obveznika čiji je OIB 74856995382 već odlučeno.

Prethodno je Presudom Upravnog suda u Splitu Poslovni broj: 8 Uslpor-246/19-10 od 23. lipnja 2020. godine potvrđen stav Porezne uprave da se radi o samo jednom poreznom obvezniku s OIB-om 74856995382 i to Mirku Rapiću, koji kao poduzetnik za obveze proizišle iz poslovanja odgovara cjelokupnom svojom imovinom.

Navedeno je potvrđeno presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske Poslovni broj Us-7021/2013 -3 od 21. kolovoza 2014. godine, koji je odlučujući u upravnoj stvari izdavanja dvaju OIB-a fizičkoj osobi, zauzeo stav da fizička osoba može imati samo jedan OIB, pa se iz navedenog može zaključiti da neovisno na koji način fizička osoba posluje i u koji registar je upisana, da ista može poslovati samo pod jednim OIB-om kao fizička osoba (presude u privitku 30 i 31) Iz navedenih presuda nedvojbeno proizlazi da ne postoje dva porezna dužnika Mirka Rapića, da postoji samo jedan dužnik pojedinac Mirko Rapić s jednim OIB-om 74856995382.

Dakle, zastara prava na naplatu je riješena u prethodno navedenih osam rješenja jer Porezna uprava je cijelo vrijeme vodila samo jednu evidenciju pod istim poreznim brojem te rješavanje zastare po ovom devetom rješenju nema nikakvog utjecaja na visinu porezne osnovice i iznos poreza.

5. Predlagateljica drži da je prijedlogom za otvaranje stečajnog postupka došlo do zastoja zastare prava na naplatu, a sukladno odredbama Općeg poreznog zakona (OPZ-a). Naime, na temelju članka 94. stavka 7. OPZ-a (N.N. 18/11 do 44/16) koji je bio na snazi do 31.12.2016. godine, odnosno članka 108. stavka 6. OPZ-a (N.N. 115/16) koji je na snazi od 01.01.2017. godine, ako se radi naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom.

Istaći je da je predlagateljica i razlučni vjerovnik, koji je procijenio da se iz vrijednosti osigurane nekretnine ne može u cijelosti naplatiti što je još jedan razlog za otvaranje stečajnog postupka.

Slijedom svega navedenog, predlagateljica ustraje u prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka, drži da su ispunjene sve zakonske pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom te predlaže sudu donijeti rješenje kojim se nad dužnikom Imovina dužnika pojedinca Mirko Rapić, Plano, Put sv. Marte 18, OIB 74856995382, vlasnika obrta R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2, OIB 74856995382 otvara stečajni postupak.

ZAMJENICA ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Igranka Šumera